

Priručnik RAN o programima obuke za CVE/PVE

Smernice za trenere i kreatore politike

Rezime

Dobro obučeni praktičari su dragoceni u svakom naporu u cilju sprečavanja i borbe protiv radikalizacije. Premet obuke zbog toga je bio visoko prioritetan na agendi nekoliko sastanaka Mreže za podizanje svesti o radikalizaciji (RAN) tokom 2017. godine. Rezultat je tematski sastanak „*Obučavanje praktičara za sprečavanje i borbu protiv nasilnog ekstremizma*“ održan u Briselu 16. novembra. Ovaj praktični priručnik o programima obuke za borbu protiv / sprečavanja nasilnog ekstremizma (CVE/PVE) počiva na znanju i ekspertizi podeljenima na nekoliko različitih događaja, kao i u okviru mreže RAN uopšte. Ovaj priručnik u izdanju RAN daje smernice i praktične savete za trenere i kreatore politike..

Priručnik je sastavio Centar za izvrsnost RAN. Pogledi izraženi u ovom radu pripadaju isključivo autorima i ne moraju uvek da izražavaju poglede Evropske komisije, neke druge institucije ili RAN.

Uvod

Obuka stručnjaka oduvek je bila sastavni deo pristupa smišljenih za sprečavanje radikalizacije i nasilnog ekstremizma. Stručnjaci su dragoceni u CVE/PVE, ali moraju da budu spremni i za svoju ključnu ulogu. U svetlu povećanog nasilnog ekstremizma širom Evrope, mnoge (lokalne) uprave odlučile su da više ulažu u obrazovanje i obuku kreatora politike i praktičara. Ali dok mnogi sada prolaze obuku, u kojoj meri ovi programi imaju planirani uticaj? Iako su neki od njih (delimično) procenjeni, većina nije. Na osnovu iskustva trenera o onome šta funkcioniše a šta ne, moguće je definisati efikasne prakse. No, rezultati nisu uvek jasni i primenjivi na ostala okruženja u kojima se odvija obuka.

Države članice žele da obezbede da programi obuke ostvare predviđene rezultate. Osim toga, države članice se suočavaju s izazovom da (bolje) procene i osiguraju uticaj obezbeđenih programa obuke.

Na nivou kursa obuke, elementi iz različitih programa mogu se kombinovati i pretvoriti u specijalno prilagođene sesije obuke. Nema potrebe za ponovnim izmišljanjem „tople vode“. Obuka mora da ima cilj: pošto su vreme i resursi ograničeni, CVE/PVE pokriva širok opseg oblasti. Da bi se osmislili ciljani programi obuke, treba da je jasno od početka šta ljudi moraju da nauče: šta je potrebno za posao ili zadatak? Šta profesionalci već znaju? Koje postojeće znanje može da se nadogradi? Koje veštine su prisutne? Osim svega toga, uticaj programa obuke zavisi od načina na koji je sproveden. Stoga, koji je najefikasniji način za njegovo sprovođenje?

Ovaj priručnik RAN služi da usmeri profesionalce o CVE/PVE programima obuke kako na strateškom, tako i na praktičnom nivou. Priručnik ima sledeću strukturu:

1. Sprovođenje programa obuke;
2. Praktične smernice za trenere;
3. Praktične smernice za sprovođenje obuke u delo.

1. Sprovođenje programa obuke

RAN je definisao elemente koji će najverovatnije učiniti sprovođenje obuke efikasnim. S jedne strane, sadržaj treba da bude uravnotežen, obuka kontekstualizovana, a trener verodostojan. Osim toga, obuka treba da bude praktična. Bilo bi korisno sprovesti obuku u mešovitoj grupi kako bi se učvrstila multiagencijska saradnja neophodna za bavljenje višezročnom i mnogostrukom pojavom kao što je radikalizacija. S druge strane, učenje spiskova signala napamet ne funkcioniše jer samo „označavanje polja“ na kontrolnoj listi može da dovede do neosnovanih optužbi ili nedostajućih signala. Nadalje, teorija bi trebalo da se poveže s praksom: trebalo bi, s jedne strane, da povežete teoriju s praksom, a sa druge, da objasnite zbog čega postupate na dati način.

Uopšteno govoreći, programi obuke imaju koristi od interaktivnog sprovođenja, što povećavanja uključenosti o obezbeđuje kvalitetnije iskustvo. Da bi se programi obuke sproveli na interaktivan način¹, od presudnog značaja je sledeće:

- **Uspostaviti vezu s publikom:** upoznati ljude u prostoriji. Razviti odnos s njima. Prilagodite trenere i sadržaj i podelite svoja iskustva kao trenera kako biste uspostavili vezu s publikom.
- **Otpornost:** učvrstite ljude koje obučavate. Primenite obuku koja se rukovodi prema pitanjima, ispitivanju mišljenja, analizi izvora i praktikujte teške razgovore kako bi vaši slušaoci postali jači.
- **Samouverenost:** sprovodite aktivnosti refleksije, dosledno primenjujte aktivnosti za unapređivanje razmišljanja i pohvalu.

Sprovođenje programa obuke za CVE/PVE

Prethodni odeljci odnose se na sprovođenje programa obuke uopšte. Međutim, sprovođenje programa obuke za CVE/PVE se razlikuje od, na primer, obuke o korišćenju nove baze podataka na poslu. Treba uzeti u obzir pojedine posebne elemente koji su opisani u nastavku:

1. **Složenost.** Radikalizacija kao proces je pod uticajem brojnih faktora i može se izraziti na više načina. Zbog toga programi obuke ne mogu „samo“ da obezbede listu „jasnih signala za primećivanje radikalizacije“ zajedno s pozadinskim informacijama, a zatim da od profesionalaca očekuje da budu spremni za bavljenje ovom temom. Profesionalci treba da shvate složenost i neizvesnost koji su karakteristični za radikalizaciju.
2. **Osetljivost.** Radikalizacija je osetljiva tema iz više razloga. Praktičare će tema možda uplašiti ili uvrediti zbog pogrešne upotrebe religije/ideologije. Ove osetljive tačke ogledaju se u diskusijama koje su neizbežan deo programa obuke o radikalizaciji. Pojedini treneri će početi da osporavaju definicije i terminologiju koje se koriste. Ostali će raspravljati o tome da li treba da imaju ulogu (ili ne). Trener mora da pronađe dobru ravnotežu kako bi poklonio dovoljno pažnje ovom pitanju ne dovodeći do beskrajne debate. Praktičari će se možda mučiti da definišu svoju ulogu jer će se moguće plašiti da „špijuniraju“ ljude ili ih stigmatizuju. Možda će postaviti pitanja o tome da li i kada mogu da podele svoje razloge za zabrinutost i posledice takvog postupanja.

¹ Elementi koje je predstavila Carys Evans (Connect Futures) na tematskom sastanku RAN u Briselu 16. novembra dati su u prezentaciji pod naslovom: Interaktivne obuke – nekoliko zapažanja

3. Lične predrasude. Neutralan stav je nemoguć. Moguće je raditi kao profesionalac: biti svestan svojih preferencija, znati kako da ih ne otkrijete u javnosti i izbegavati zamku koju predstavlja osećaj zaplašenosti.

Sprovođenje programa obuke u multiagencijskom okruženju

Sprečavanje radikalizacije ima koristi od multiagencijske saradnje, pa su multiagencijski programi obuke odlična prilika da se postave temelji za tu saradnju. Međutim, okupljanje različitih profesionalaca u istoj prostoriji ima izvesne implikacije. Trener može da se suoči s različitim perspektivama, (mogućim) predrasudama i nedostatkom poverenja između profesionalaca.

Preporuke za programe obuke u multiagencijskom okruženju:

- Usredsrediti se na ono što je profesionalcima zajedničko umesto na njihove razlike: pronaći zajednički cilj i to imati na umu. Takođe se usredsrediti na zajednički jezik.
- Praktičari treba da upoznaju jedni druge, pojedinačne odgovornosti i profesionalni jezik i veštine. Multiagencijska obuka treba da počne od toga.
- Inkorporirati sve perspektive jer one treba da se obrade kako bi svi mogli da ih vide u celosti.
- Obučavati multiagencijske grupe nekoliko puta (npr. svakih šest meseci) umesto samo jednom. Okupljanje ovih profesionalaca u istoj prostoriji pomaže pri učvršćivanju mreže unapređivanjem kvaliteta odnosa agencija, pojedinaca i zajednica – kada se pojedinci vrte svom svakodnevnom poslu, možda neće imati vremena niti priliku da rade na ovom aspektu. Ponavljanje obuke takođe pruža priliku učesnicima da jedni druge obaveste o novim trendovima u određenoj oblasti ili zajednici. Uticaj obuke može se meriti posmatrajući šta su profesionalci naučili i u kojoj meri su interno primenili stečeno znanje ili veštine.
- Učiti od drugih deleći iskustva i slučajeve. Ovo će profesionalcima pomoći da budu otvoreniji prema svojim kolegama iz drugačijih sredina. Osim toga, profesionalci vole da dele ova iskustva s terena i na taj način mogu da donesu rešenja za probleme s kojima se suočavaju.

2. Praktične smernice za trenere

Ovo poglavlje daje praktične smernice za trenere u CVE i PVE programima. Izazovi za trenere, baš kao i saveti i trikovi za njihovo prevazilaženje, opisani su na tabeli ispod.

Izazov	Saveti i trikovi
Želite da se učesnici više uključe u obuku. Šta treba da uradite?	<ul style="list-style-type: none"> • Isprobajte sledeće metode: <ul style="list-style-type: none"> ○ Radite u malim grupama, prema utvrđenom spisku ili u paru. Ljudi su obično otvoreniji za deljenje informacija u manjim grupama. ○ Uspostavite okruženje koje će dovesti do veće uključenosti tako što ćete upotrebiti uvodne fraze, biti otvoreni kao trener i upoznati publiku. ○ Postavite osnovna pravila kako bi bilo jasno na koji način se odvija proces učenja za sve; jasno stavite do znanja šta je (ne)prihvatljivo. ○ Omogućite ljudima da zabeleže svoje potrebe, strahove i očekivanja na samolepljivim papirićima koje ćete istaći na zidu. ○ Dajte lični ton obuci. Podelite sopstvena iskustva. ○ Nastavite da razgovarate o strukturi programa. ○ Omogućite slušaocima da stvore mentalne mape. Vežbe mapiranja takođe otkrivaju šta slušaoci znaju, a šta ne. ○ Demistifikujte ekstremizam kao pojavu: ne umanjujući preterano mogući uticaj, rad na radikalizaciji u velikoj meri podrazumeva korišćenje uobičajenih veština i stručnosti.
Kako ćete osigurati da obuka bude iskustvo za učesnike, a ne predavanje?	<ul style="list-style-type: none"> • Prvo saopštite informacije o radikalizaciji. Zatim se usredsredite na veštine i refleksiju tokom obuke. • Upotrebite simuliranu situaciju kao što je igranje dodeljenih uloga.
Možda ćete morati da uspostavite novi program obuke u svojoj zemlji. Kako osmišljavate obuku od samog početka? Šta treba, a šta ne treba raditi?	<ul style="list-style-type: none"> • Napravite dobru procenu potreba: šta je neizostavno, a šta bi bilo lepo imati? • Upotrebite postojeće ili perspektivne programe osmišljene za slične svrhe, ili neke njihove elemente/delove. • Postavite pozitivne ciljeve koje će i ciljna grupa prihvatiti kao pozitivne. • Uključite profesionalne partnere kao „suvlasnike“ u obuci. Ako ciljna grupa odnosno njihovi voljeni mogu da postanu partneri, tim bolje. • Budite realni: šta je izvodljivo ukoliko su vam resursi ograničeni? Ko bi zaista trebalo da prođe obuku? Šta možemo da očekujemo od njih?
Niste sigurni da li bi profesionalce trebalo obučavati u mešovitoj grupi ili ne. Šta najbolje funkcioniše?	<ul style="list-style-type: none"> • To zavisi od cilja vaše obuke: <ul style="list-style-type: none"> ○ Da li želite da povećate multiagencijsku saradnju i poverenje između partnera? Ako želite, možda bi bilo pametno sprovesti obuku u multiagencijskom okruženju. ○ Da li želite da profesionalci shvate sopstvenu ulogu u sprečavanju radikalizacije? U tom slučaju se preporučuje obuka u grupi sa osobama iz iste profesionalne sredine.

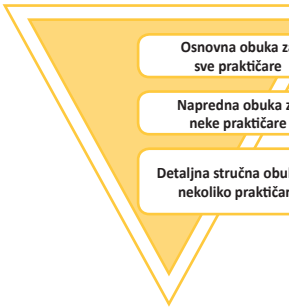
<p>Vaš šef traži da u program obuke uvedete nove tehnologije. Koje opcije imate? I šta najbolje funkcioniše?</p>	<p>Opcije su sledeće:</p> <ul style="list-style-type: none"> • (Ozbiljno) igranje. • Elektronsko učenje, na primer, u cilju prenošenja znanja. Elektronsko učenje se može primeniti pre same obuke kako bi slušaoci imali osnovni nivo znanja pre početka obuke. Elektronsko učenje je isplativo, fleksibilno i pristupačno.
--	--

3. Praktične smernice za sprovođenje obuke u delo

Ovo poglavlje daje praktične smernice za sprovođenje obuke u delo. Definisani su izazovi pred profesionalcima i kreatorima politike na implementacionom i strateškom nivou i dati su praktični saveti o načinu postupanja s ovim izazovima.

Nivo implementacije	
Izazov	Rešenje
<p>Kako ćete odabrati pravog/kvalifikovanog trenera?</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Opšti profil „dobrog“ trenera je:² <ul style="list-style-type: none"> ○ Neko ko je harizmatičan, poseduje empatiju i snažne analitičke veštine. Neko koga ćete rado slušati. ○ Iskusan praktičar koji govori istim jezikom kao i učesnici obuke. Ova osoba treba da bude što bolje upoznata sa datom oblašću. ○ Neko ko je sposoban da se pozabavi komplikovanim pitanjima?
<p>Kako ćete osigurati kvalitet u sprovođenju programa obuke za CVE/PVE?</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Odaberite trenera koji je obučen za datu temu. • Radite s trenerima koji imaju dovoljno pedagoških veština. • Proverite materijal za obuku sa stručnjacima pre sprovođenja obuke. • Neformalno zamolite slušaocce i ostale trenere za povratne informacije. • Na kraju obuke sprovedite kratku evaluaciju postavljajući nekoliko pitanja. • Zvanično angažujte eksternu kompaniju za evaluaciju vaše obuke i trenera.
<p>Kako ćete osigurati da vaši treneri budu u toku sa ažurnim informacijama?</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Primenite nadzor: organizujte grupu za podršku koja će se redovno sastajati. • Kažite trenerima šta je bilo uspešno na prethodnim sesijama i usredsredite se na praktične primere. • Učite i iz lošeg iskustva: šta treba izbegavati u budućnosti? • Uspostavite zajedničku platformu za deljenje materijala, kao što su moduli, video-snimci, slajdovi. • Diskutujte o aktuelnom statusu radikalizacije/nasilnog ekstremizma, terorizma, njihovom odjeku u društvu i načinu reagovanja na njih. • Redovno pohađajte ostale kurseve na temu radikalizacije. • Podelite praksu i naglasite koje je metode lako prilagoditi.

² Prve dve stavke iz ovog profila predstavila je Cristina Ivan (Nacionalni institut za proučavanje inteligencije u Rumuniji) na tematskom sastanku RAN u Briselu održanom 16. novembra. Njena prezentacija zvala se „Obuka za trenere: Šta je trenerima, pored učesnika, potrebno da postanu treneri? Kako će treneri biti u toku s ažurnim informacijama?“

Strateški nivo	
Izazov	Rešenje
Kako ćete ciljeve politike preneti u programe obuke?	<ul style="list-style-type: none"> Razložite politiku na konkretne ciljeve/svrhe. Razmislite o profesionalnim vještinama i znanju, koji su neophodni za ostvarivanje ovih ciljeva.
Kako možete da procenite kakav će biti uticaj napora uložениh u obuku? Kako ćete <i>oceniti/proveriti</i> svoje kolege?	<ul style="list-style-type: none"> Ako radite na prevenciji, teško je obaviti procenu. Koja je sledeća faza? Kako se ona može učiniti održivom? Uključite metode evaluacije u nacrt kursa. Sakupite i arhivirajte statističke podatke radi interne evaluacije i akademskog istraživanja. Provera kolega može biti korisna ako osobe zadužene za proveru dobiju jasan niz pravila o tome šta se i kako proverava. Pošto se u multiagencijskom okruženju obavlja mnogo posla, uključite sve partnere. Napravite evaluaciju na nivou krajnjih korisnika/učesnika: „Šta ste postigli ovim programom obuke?“, kao i na organizacionom nivou: „Da li su vam programi obuke pomogli da ostvarite svoje ciljeve?“ Iako dve situacije nikada ne mogu da budu istovetne, rad s materijalom neke druge uspešne obuke – ili prethodne obuke na sličnu temu – može da poveća šanse za uspeh. Sadržaj će morati da se prilagodi svakom pojedinačnom izazovu koji će se obrađivati tokom obuke.
Kako ćete sigurno znati da ste dosegli do svih relevantnih praktičara?	<p>Definišite koji bi profesionalci trebalo da se obučavaju i na kojem nivou:</p> <ol style="list-style-type: none"> Osnovna obuka za <i>sve</i> praktičare Napredna obuka za <i>neke</i> praktičare Detaljna stručna obuka za <i>nekoliko</i> praktičara <p>Uopšteno govoreći:</p> <ul style="list-style-type: none"> Omogućite ljudima da pohađaju obuku. Ostavite vremena za to; nemojte dozvoliti da finansije budu prepreka. Uključite iskusne praktičare i one koji su odgovorni za multiagencijsko okruženje u donošenje odluka o tome ko treba da se obučava. Napravite jasan izbor između delova programa obuke koji su obavezni i onih koji se mogu pratiti na dobrovoljnoj osnovi.

<p>Kako ćete integrirati programe obuke u nacionalne strategije?</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Povežite aktivnosti obučavanja s ciljevima nacionalne strategije. • Obezbedite dovoljno finansijskih sredstava. • One koji su odgovorni za strategiju takođe zadužite za obuku. • Uspostavite kvalitetne mehanizme kada je reč o vrsti i kvalitetu obuke. • Povežite zakone i procedure s obukom. Na primer, šta se smatra pripremom za napad? Koje su zakonske granice i koje bi procedure trebalo poštovati? • Obavestite ljude ukoliko se strategija promeni.
<p>Kako ćete osigurati da stečeno znanje i veštine opstanu i posle određenog vremena?</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Postarajte se da ljudi znaju šta treba uraditi u praksi nakon obuke. • Uvedite obuku za PVE/CVE kao sastavni deo opšte obuke i programa ličnog razvoja za profesionalce – koji su često obavezni za akreditaciju. • Vodite evidenciju svih koji su prošli obuku. • Planirajte naknadne aktivnosti radi osvežavanja pamćenja, obučavajte nove ljude na relevantnim položajima i redovno obavestavajte profesionalce. • Zamolite organizacije da dostave izveštaje o naporima uložnim u obuku. • Obezbedite dovoljno sredstava za stvaranje kritične mase obučanih pojedinaca. • Razmislite o sprovođenju mehanizama „obuke za trenere“ kako biste osigurali održivo širenje stečenog znanja.

4. Dodatna literatura

RAN je proizveo (segmente) širokog opsega proizvoda na temu programa obuke, a to su:

Zbirka RAN

Ova zbirka inspirativnih praksi obuhvata poglavlje o programima obuke.

Priručnik RAN: *Odgovori za inostrane terorističke borce povratnike i njihove porodice*

Potrebe profesionalaca za obukom definisane su kako na osnovnom, tako i na naprednom nivou u Priručniku RAN „[Odgovori za inostrane terorističke borce povratnike i njihove porodice](#)“. Sledeće preporuke navedene su za obuku za rad s decom povratnicima:

1. Treba obezbediti dovoljno obuke za praktičare koji se bave decom povratnicima. Ovi moduli mogu da budu deo postojeće obuke o svesti ili stručnosti u cilju sprečavanja i borbe protiv radikalizacije. Na raspolaganju su najmanje dva nivoa obuke:
 - a) Osnovna obuka o svesti za praktičare u (direktnom) kontaktu s decom povratnicima (npr. nastavnici, socijalni radnici, članovi organizacija za rekreaciju). Osnovna obuka mogla bi da obuhvati, kao minimalni zahtev:
 - i) informacije o situaciji u Siriji/Iraku u kojoj su se ova deca našla;
 - ii) osnovna svest o traumama i vežbe za načine reagovanja kada dete povratnik pokaže određeno ponašanje;
 - iii) informacije o tome kako prijaviti zabrinjavajuće znake i kada zatražiti dodatnu podršku.
 - b) Detaljna obuka i zajedničke sesije učenja za praktičare koji su direktno i čvrsto uključeni u slučajevima dece povratnika (npr. službe za zaštitu dece, stručnjaci za podršku porodici, lokalni policajci, psiholozi). Ova detaljna obuka mogla bi da obuhvati lekcije o hraniteljstvu i reintegraciji u škole.

RAN EDU (Radna grupa za obrazovanje): [Vodič za programe obuke: Efikasni i samopouzdati nastavnici i ostalo nastavno osoblje](#)

Učesnici RAN EDU dali su svoj doprinos vodiču za programe obuke u obrazovnom sektoru. Vodič predstavlja okvir za diskusiju o različitim opcijama programa obuke i definiše tri tipa programa obuke u ovom sektoru: A) Oni koji nude osnovnu obuku za osnaživanje i stvaranje otpornosti nastavnika. B) Oni koji štite i stvaraju bezbedne demokratske škole; C) Oni koji pomažu osoblju da razviju neophodne veštine za suočavanje sa sadašnjim izazovima.

RAN POL (Policijska i zakonodavna radna grupa) [Vodič za programe obuke za policajce u Evropi](#)

Učesnici RAN POL sastavili su vodič koji obuhvata osnovne kompetencije za koje je neophodna obuka, postojeće programe obuke i preporuke za policajce. Jedna od preporuka bila je da obuka treba da bude usklađena s ulogom i doprinosom praktičara u multiagencijskom okviru u kojem se očekuje da će raditi. Policajci, na primer, treba ne samo da ukažu na signale već i da podelu informacije, definišu odgovore i sprovedu ih u delo.

Programi obuke

Raznovrstan izbor programa obuke i metoda predstavljen je na tematskom sastanku RAN „*Obučavanje praktičara za sprečavanje i borbu protiv nasilnog ekstremizma*“. Oni su ukratko prikazani u uokvirenim tekstovima u nastavku.

LIVE obuka – OEBS

Program obuke i usmeravanja Lideri protiv netolerantnosti i nasilnog ekstremizma (LIVE) ima za cilj da promoviše lokalne, bezbedne i raznovrsne odgovore na nasilni ekstremizam i terorističku radikalizaciju. Učesnici prepoznaju potrebu za inicijativom, a zatim je planiraju istovremeno dobijajući smernice. OEBS razvija programe obuke u partnerstvu sa RAN, Connect Futures i ostalim organizacijama za: mlade lidere (razvijen i pilotski predstavljen 2017), žene lidere (2018), kao i verske i tradicionalne vođe (ovu grupu treba bliže definisati, 2018/2019). Odabrani učesnici imaju direktan pristup/uticaj u zajednicama, potpuno su posvećeni ljudskim pravima, motivisani su da deluju i uglavnom već imaju izvesno iskustvo u mobilizaciji zajednice ili pružanju usluga. Glavne komponente programa obuke obuhvataju: prenošenje nijansiranog shvatanja radikalizacije, ilustrovanje brojnih mogućih uloga civilnog društva kroz studije slučaja (kako uspešne, tako i neuspele pokušaje) i razvoj veština. Primenjene metode zasnivaju se na principima učenja putem delovanja, interakcije, prepoznavanja stručnosti i potencijala učesnika, podsticanja različitosti i izgradnje poverenja. Lekcije naučene iz pilotske obuke za mlade lidere su sledeće: pilotske obuke su vredne, prilagođavanje sadržaja i sastava kursa i alatki za evaluaciju treba da bude ograničeno kako se treneri i slušaoci ne bi preopteretili.

Obuka zatvorskog osoblja i policajaca na temu [Pomoć u obuci i deradikalizacija](#) – koju je predstavio Sergio Bianchi (Agenfor).

Ovaj sveobuhvatni program obuke ima devet modula. Svi moduli imaju kako opšte, tako i posebne ciljeve, a dostupno je mnoštvo materijala poput video-snimaka i povezanih vežbanja. Materijal za obuku dostupan je na nekoliko jezika i može da bude relevantan za zatvorsko osoblje, sudije i NVO, između ostalih.

Fokus na radikalizaciji u obrazovanju, obuci i istraživanju u Norveškoj popravnoj službi, koju je predstavio dr David Hansen (Univerzitet za korektivnu službu Norveške/KRUS)

KRUS nudi istraživanje, obrazovanje/obuku i širenje stečenog znanja, kao i specijalnu obuku, savete i smernice na zahtev. Pruža različite kurseve obuke o radikalizaciji i nasilnom ekstremizmu na različitim nivoima:

- Osnovna obuka za službeno osoblje o temama kao što su radikalizacija u zatvoru, norveški kontekst, definicije i izrazi, kao i oblici nasilnog ekstremizma i terorizma. Ovaj kurs traje 8–10 sati.
- Osnovna/napredna obuka za osoblje u popravnim službama u okviru njihovog osnovnog programa obuke. Pokrivene teme su kulturna svesti, veštine komunikacije i radikalizacija u zatvoru. Obuka traje otprilike 20 sati i održava se tokom 2 godine.
- Detaljna stručna obuka za iskusno osoblje (u fazi planiranja). Kurs o radikalizaciji i ekstremizmu za Popravnu službu, koji će pilotski biti predstavljen u proleće 2018. godine.

Sastavljen je i [priručnik](#), čiji je cilj da se osoblje Popravne službe opremi osnovnim znanjem o radikalizaciji i nasilnom ekstremizmu. Podeljen na dva dela: znanje o ovim pojmovima i saveti za upravljanje radikalizacijom.

Projekat tolerancije – koji je predstavio Ermin Škorić (Segerstedt institut)

Projekat tolerancije pokrenut je 1998. godine. Ovaj proaktivni pristup za škole ima za cilj da spreči vrbovanje mladih ljudi za ekstremističke organizacije i da se bori protiv netolerancije i rasizma. Uglavnom se sprovodi među učenicima starim 14–15 godina zato što pojedinci upravo u ovom uzrastu razvijaju svoj moral. Zasnovan je na socio-psihološkom razumevanju i socio-pedagoškom pristupu mladima. Odabrani mladi ljudi (otprilike njih 25) čine mešovitu grupu i predstavljaju različite socijalne, etničke i obrazovne sredine, a dolaze iz raznih škola u opštini. Oni odlaze iz svoje „zatvorene“ grupe kako bi se pridružili ovoj mešovitoj „otvorenoj“ grupi i postavili izazove sebi samima. Nadalje, ove interakcije znače da će se ideje prenositi u široj zajednici. Da bi se to ostvarilo, važno je da se mladim ljudima pomogne da shvate sebe i svet u kojem žive, te da budu shvaćeni na način na koji žele.

Translated within:

